

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Adalet Bakanı Akın Gürlek** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Öznur Bartin

Hakkâri Milletvekili

14 Haziran 2026 tarihinde Hakkâri'nin Şemdinli ilçesi Beşevler Mahallesi Reşat Kaya Caddesi'nde meydana gelen olayda, Uzman Çavuş Musa Gezer'in ateşli silahla eşi Gülşen Gezer'i, kayınvalidesi Habiba Demir'i, kayınbiraderi Gürkan Demir'i ve baldızı Deniz Demir'i katlettiği; ardından aynı silahla intihar girişiminde bulunarak ağır yaralı şekilde hastaneye kaldırıldığı kamuoyuna yansımıştır.

Şemdinli'de yaşanan bu olay yalnızca bir aile trajedisi değil, aynı zamanda Türkiye'de özellikle çatışmalı bölgelerde yıllardır biriken şiddet rejiminin, cezasızlık kültürünün ve kadınların yaşam hakkını tehdit eden yapısal sorunların yeni ve ağır bir tezahürüdür. Aynı aileden dört kişinin yaşamını yitirmesi nedeniyle bu olayın sıradan bir adli vaka veya münferit bir cinayet olarak değerlendirilmesi mümkün değildir. Yaşananlar toplumsal sonuçları itibarıyla bir aile katliamıdır.

İnsan Hakları Derneği Hakkâri Şubesi tarafından hazırlanan ön gözlem ve değerlendirme raporunda da belirtildiği üzere, olayın aile içi şiddet iddiaları, uzun süredir devam eden anlaşmazlıklar ve olası başvuru süreçleri bağlamında araştırılması gerekmektedir. Raporda, katledilen Gülşen Gezer'in şiddete maruz kaldığına ilişkin çeşitli girişimlerde bulunduğu yönündeki iddiaların aile bireyleri tarafından aktarıldığı ifade edilmiştir. Bu iddialar doğruysa, yalnızca bireysel bir failden değil, görevlerini yerine getirmeyen kurumsal mekanizmalardan da söz etmek gerekecektir.

Kürtlerin çoğunlukta yaşadığı bölge kentlerinde son yıllarda güvenlik görevlilerinin, uzman çavuşların, korucuların veya silahlı kamu personelinin karıştığı çok sayıda şiddet vakası, kadın cinayeti ve ölümle sonuçlanan olay kamuoyunun gündemine gelmiştir. Bu vakaların önemli bir kısmında etkili soruşturma yürütülmediği, soruşturmanın kamu vicdanını tatmin edecek şekilde sonuçlandırılmadığı veya olayların kısa süre içerisinde gündemden düşürüldüğü yönünde ciddi toplumsal kaygılar bulunmaktadır.

Silah taşıma ve kullanma yetkisinin devlet tarafından verilmiş olması, bu yetkinin özel yaşamda yaratabileceği risklerin de devlet tarafından denetlenmesini zorunlu kılmaktadır. Devlet adına güç kullanma yetkisine sahip kişilerin aile içi şiddet, psikososyal riskler, öfke kontrolü ve kadınlara yönelik şiddet bakımından düzenli değerlendirmeye tabi tutulmaması, yaşanan faciaların yapısal bir boyut kazandığını göstermektedir.

Şiddet yalnızca bireysel bir davranış değildir. Şiddet aynı zamanda siyasal, toplumsal ve kurumsal mekanizmalar tarafından üretilen, yeniden üretilen ve kimi zaman görünmez kılınan bir olgudur. Bir toplumda failer hesap vermiyorsa, soruşturmalar etkili yürütülmiyorsa, kadınların yardım çağrıları karşılık bulmuyorsa ve silahlı kamu görevlileri yeterli denetime tabi tutulmuyorsa ortaya çıkan sonuç yalnızca bir güvenlik sorunu değil, aynı zamanda bir insan hakları ve demokrasi sorunudur.

Kadın cinayetleri ve aile içi katliamlar tesadüf değildir. Bunlar erkek egemen şiddet kültürünün, cezasızlık politikalarının ve koruyucu mekanizmaların yetersizliğinin sonucudur. Kadınların yaşam hakkını korumayan sistemler, failerin cesaretlenmesine ve benzer suçların tekrar etmesine zemin hazırlamaktadır.

Şemdinli'de yaşamını yitiren Gülşen Gezer, Habiba Demir, Gürkan Demir ve Deniz Demir'in ölümü yalnızca bir adli dosya konusu değildir. Bu olay, devletin yaşam hakkını koruma yükümlülüğü, kadına yönelik şiddeti önleme sorumluluğu ve kamu görevlilerini denetleme görevi bakımından ciddi sorular doğurmaktadır.

Bugün sorulması gereken temel soru şudur: Daha kaç kadın öldürülmeli, daha kaç aile yok edilmeli, daha kaç çocuk annesiz ve babasız bırakılmalıdır ki ilgili kurumlar etkili önleyici mekanizmaları hayata geçirsin? Daha kaç katliam yaşanmalıdır ki cezasızlık kültürüyle yüzleşilsin ve yaşam hakkını önceleyen politikalar geliştirilsin?

Şemdinli'de yaşanan ve dört yurttaşın yaşamını yitirmesiyle sonuçlanan bu katliamın üzerinin örtülmemesi, olayın bütün boyutlarıyla açığa çıkarılması, olası kurumsal ihmallerin araştırılması, cezasızlık uygulamalarının teşhir edilmesi ve benzer acıların yeniden yaşanmaması için ilgili bakanlıkların sorumluluklarını yerine getirmesi ve Türkiye Büyük Millet Meclisinin etkin denetim mekanizmalarını işletmesi zorunludur. Yaşam hakkının korunması, kadınlara yönelik şiddetin önlenmesi, adaletin tesis edilmesi ve benzer olayların tekrarının engellenmesi amacıyla gerekli idari, hukuki ve kurumsal girişimlerde bulunulması elzemdir.

Bu bağlamda;

1. Şemdinli'de aynı aileden dört kişinin yaşamını yitirdiği katliama ilişkin soruşturma hangi aşamadadır?
2. Olayla ilgili görevlendirilen savcılık tarafından olası ihmal iddiaları araştırılmakta mıdır?
3. Mağdurların olay öncesinde herhangi bir koruma talebinde bulunup bulunmadığı araştırılmakta mıdır?
4. Son on yılda silahlı kamu görevlilerinin karıştığı kadın cinayeti ve aile içi şiddet dosyalarından kaçında mahkûmiyet kararı verilmiştir?
5. Bu dosyaların kaçında etkin soruşturma yürütülmediği gerekçesiyle üst yargı mercileri tarafından ihlal tespiti yapılmıştır?
6. Bakanlığınızın cezasızlık algısını ortadan kaldırmaya yönelik özel bir eylem planı bulunmakta mıdır?

7. Şiddet geçmişi bulunan silahlı kamu görevlilerinin adli makamlar tarafından izlenmesine yönelik özel bir uygulama mevcut mudur?
8. Kadınların başvurularının etkin biçimde değerlendirilmesini sağlamak amacıyla son beş yılda hangi çalışmalar yürütülmüştür?
9. Şemdinli olayında olası kurumsal ihmal ve sorumlulukların araştırılması için özel bir inceleme yapılacak mıdır?
10. Kadın cinayetleri ve aile içi katliamlarla mücadele kapsamında mevzuat değişikliği hazırlığınız bulunmakta mıdır?